

Αναστάσιος Τάμης: Τα Παιδιά του Πάνα

Η παρουσίαση του βιβλίου στην Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα NNO

Γράφει ο Καθηγητής
Νεοελληνικών και Βυζαντινών
Σπουδών, Βρασιδης Καραλής.

Η συγγραφή της ιστορίας είναι μια πολύ επικίνδυνη και δύσκολη υπόθεση στις μέρες μας. Μετά την εμφάνιση νέων μορφών γραφής και δημιουργίας ιστορίας στις δεκαετίες του '60 και του '70, το καθήκον του ιστορικού είναι να αντικρύσει και να ερμηνεύσει το παρελθόν κάτω από τον μεγεθυντικό φακό μεμονωμένων κλάδων όπως η κοινωνιολογία, η ανθρωπολογία, οι κοινωνικές επιστήμες ή ακόμα και η γλωσσολογία. Ο κατάλογος θα μπορούσε να επεκταθεί περαιτέρω, αλλά αρκεί να τα αναφέρουμε για να κατανοήσουμε, τα διλήμματα και τα ερωτήματα που βασανίζουν και κατακερματίζουν τη συνείδηση του ιστορικού στην προσπάθειά του να διαρθρώσει μια «μεγάλη αφήγηση» με αριστοτελική ενότητα ενώ ταυτόχρονα εμπλουτίζουν την ιστορική μας αυτογνωσία.

Με το έργο του, Τα Παιδιά του Πάνα ο καθηγητής Τάμης έχει επιτύχει μια πράκτεια και τιπάνεια σύνθετική εργασία. Σε λιγότερο από 800 σελίδες έπρεπε να συμπυκνώσει και να συμπιέσει την ιστορική εμπειρία μιας ολόκληρης κοινότητας, της αρκαδικής και της ιστορικής της εμπειρίας στην Αυστραλία κατά τα τελευταία 70 περίπου χρόνια. Κάποιος μπορεί να διαφωνήσει με την έμφαση που δίνεται σε ορισμένες δομές ή άτομα. Ή μπορεί επίσης να διαφωνήσει με τις απόψεις του ιστορικού για την ιστορική σπουδαιότητα της παρουσίας της κοινότητας στην Αυστραλία. Δεν μπορεί να αρνηθεί και να αμφισβητήσει το εύρος της μελέτης, τον λεπτομερή έλεγχο των πηγών και την εξονυχιστική αναζήτηση των ιστορικών δεδομένων. Μια σύνθεση τέτοιου μεγέθους και περιπλοκότητας απαιτεί μια ετεροβαρή ανάλυση πολλές

φορές για να παρουσιαστεί στην ολοκλήρεια του το υπό εξέταση ιστορικό φαινόμενο.

Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι αυτό το βιβλίο είναι το αποτέλεσμα μιας συνετής και ενδελεχούς χρήσης των υπαρχουσών πηγών και των πληροφοριών. Άρθρα εφημερίδων, προσωπικές αναμνήσεις, βιογραφίες, αυτοβιογραφίες, αναφορές άλλων και τόσες αμέτρητες παραπομπές όλα χρησιμοποιούνται για να συνθέσουν το τεράστιο, πολυσιχιδές και πολυεπεπόμενο μωσαϊκό της παρουσίας και της συμβολής των Αρκάδων στην ελληνική παρουσία στην Αυστραλία.

Κανείς δεν μπορεί επίσης να αρνηθεί ότι χάρη σε αυτό το βιβλίο έχουμε μπροστά μας μια μεγάλη αφήγηση, μια μακροαφηγηματική δομή μιας πληθυσμιακής κοινότητας από την αρχαιότερη κοιτίδα του ελληνισμού την Αρκαδία, και να δούμε μέσα από το μεταναστευτικό τους κίνημα τους μηχανισμούς προσαρμογής και αναπροσαρμογής που χρησιμοποιούνται από την ηγεσία και από τους ίδιους τους απλούς ανθρώπους προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία μετατροπής αυτής της πολύρροπης και ασύνδετης ομάδας μεταναστών σε πολίτες ελληνοαυστραλούς με πλήρη γνώση της καταγωγής τους, με σημαντικό κοινωνικό και φιλανθρωπικό έργο, και πάνω απ' όλα πρωτοπόρο σε ζητήματα πολιτιστικής και εκπαιδευτικής πολιτικής.

Το μνημειώδες βιβλίο καταφέρνει να παρουσιάσει τη δύναμη και την αντοχή της οικογένειας ως πρωταρχικό θεσμό κοινωνικοποίησης και προσαρμογής μαζί με την κάπως αντιφατική σχέση του με την εκκλησιαστική εξουσία. Ο μνημειώδης τόμος συγκροτεί τελικά ένα πολύ πειστικό επιχείρημα σχετικά με τη δύναμη της εκπαίδευσης στην Αυστραλία και τη σημασία των τοπικών συλλόγων, όπως ο Παναρκαδικός στην Μελβούρνη, που διδάσκουν τον ελληνικό πολιτισμό

Η συμβολή του Καθ. Τάμη στην Ελληνοαυστραλιανή λογιόσυνη και την ερευνητική απόδοση είναι εθνικής και κεφαλαιώδους σημασίας.

και τη γλώσσα από την πρώιμη παιδική ηλικία και κατόρθωσαν να δημιουργήσουν μια αξιοθαύμαστη κοινωνική και πολιτιστική συνοχή.

Όλα τα έντεκα κεφάλαια τα αφιερωμένα στην πολιτιστική δραστηριότητα και τα επιτεύγματα του Αρκάδων είναι πιστεύω τα πιο καλά δομημένα και αυστηρά επιχειρηματολογημένα μέρη της σύνθεσής του ιδιαίτερα τα κεφάλαια όπου εξετάζεται η παρουσία Αρκάδων πολιτικών στους θεσμούς και την κυβέρνηση της ομοσπονδιακής και πολιτειακής Αυστραλίας. Το τελευταίο κεφάλαιο στο οποίο αναλύονται οι σχέσεις με τις native lands, όπως επιγράφεται αξίζει τον ανεπιφύλακτο έπαινο κάθε αναγνώστη. Παρουσιάζει λεπτομερειακά και αναλυτικά τις διαρκείς και άοκνες προσπάθειες τη Αρκαδικής πατρίδας να μην αποκοπεί από τις ρίζες της και παρά την απόσταση και την κοινωνική διαφοροποίηση να συνθέσει ένα νέο μοντέλο συμβίωσης παρόντος και παρελθόντος. Η συμβολή του Καθ. Τάμη στην Ελληνοαυστραλιανή λογιόσυνη και την ερευνητική απόδοση είναι εθνικής και κεφαλαιώδους σημασίας. Το τελευταίο του βιβλίο είναι το κορυφαίο επίτευγμα μιας ζωής αφιερωμένης στο έργο της αποσαφήνισης, της οργάνωσης και της ερμηνείας των υπαρχόντων στοιχείων υπό το φως μιας συγκεκριμένης προοπτικής, της συνέχειας μητροπόλεως και διασποράς - η οποία πιστεύω ότι καρποφορεί πλήρως σε αυτό το βιβλίο.

Δεν μου μένει παρά να συγχαρώ τον καθ. Ταμη για την συγγραφή αυτού του μοναδικού βιβλίου και επίσης να συγχαρώ τους Αρκάδες και τους συλλόγους τους για την γενναία χρηματοδότηση του έργου. Χωρίς τέτοιους συλλόγους αφιερωμένων στην διατήρηση της συλλογικής μνήμης για τις νεότερες γενιές δεν θα ήταν δυνατή η υλοποίηση ενός τέτοιου μεγαλόπνοου σχεδίου.